

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 20 грудня 2023 року № 11-р(П)/2023 (реєстр. № 12127)

На виконання пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 18 грудня 2024 року № 4160-IX «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 20 грудня 2023 року № 11-р(П)/2023» Комітет з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 28 серпня 2025 року (протокол № 197) пропозиції і поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону про внесення змін до статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 20 грудня 2023 року № 11-р(П)/2023 (реєстр. № 12127), прийнятого парламентом за основу (далі – Законопроект).

До Комітету від суб'єктів права законодавчої ініціативи до другого читання надійшло 40 пропозицій і поправок.

Разом з тим, під час розгляду Законопроекту члени Комітету дійшли висновку про необхідність відповідно до статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» доповнити порівняльну таблицю пропозиціями такого змісту:

1) Статтю 111 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3–4, ст. 21) викласти в такій редакції:

«Стаття 111. Короткочасний виїзд за межі виправних і виховних колоній

1. Засудженим можуть бути надані короткочасні виїзди за межі виправних та виховних колоній на території України виключно з підстав та обставин, визначених цією статтею.

2. Засудженим, які тримаються у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, дільницях соціальної реабілітації виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і дільницях соціальної реабілітації виправних колоній середнього рівня безпеки та виховних колоніях, можуть бути надані короткочасні виїзди за межі колонії на території України на строк не більше семи діб, без урахування часу, необхідного для проїзду в обидва кінці (не більше трьох діб), у зв'язку з такими

винятковими особистими обставинами:

смерть або тяжка хвороба близького родича, що загрожує життю хворого; стихійне лихо, що спричинило значну матеріальну шкоду засудженому або його сім'ї;

одержання медичної допомоги, якщо така допомога не може бути надана установою виконання покарань, за наявності відповідного висновку лікаря такої установи.

3. Іншим засудженим можуть бути надані короткочасні виїзди у зв'язку з такими винятковими особистими обставинами, як смерть або тяжка хвороба близького родича, що загрожує життю хворого на строк не більше однієї доби, без урахування часу, необхідного для проїзду в обидва кінці (не більше трьох діб).

4. Засуджений подає на ім'я начальника колонії письмову заяву про необхідність короткочасного виїзду, до якої додається документ, що підтверджує факт смерті близького родича або висновок (довідку) закладу охорони здоров'я про тяжку хворобу близького родича, яка загрожує життю хворого.

Заява засудженого про надання дозволу на короткочасний виїзд має бути розглянута начальником колонії негайно, але не пізніше 24 годин з моменту подання такої заяви.

Дозвіл на короткочасний виїзд надається начальником колонії з урахуванням наявної оцінки поведінки засудженого та за результатами останньої наявної оцінки ризиків вчинення ним повторного кримінального правопорушення.

Відмова у наданні дозволу має бути обґрунтованою. Відмова надається начальником колонії у письмовій формі не пізніше дня, наступного за днем отримання заяви. Відмова може бути оскаржена в суді.

Засудженні, зазначені у частині другій цієї статті, прямують до місця призначення та у зворотному напрямку самостійно. Короткочасний виїзд засуджених неповнолітніх може бути наданий тільки за умови супроводження їх у дорозі (в обидва кінці) родичами або піклувальниками. Проїзд здійснюється за власний рахунок засудженого.

Короткочасний виїзд засуджених, зазначених у частині третій цієї статті здійснюється під охороною. Витрати, пов'язані з наданням засудженому короткочасного виїзду, відшкодовує засуджений особисто або його родич чи інша особа.

Час перебування засудженого поза межами колонії зараховується у строк відбування покарання.

5. Засудженим жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправних колоніях, може бути дозволено короткочасний виїзд за межі виправної колонії на території України для влаштування дітей у родичів, опікунів або в дитячих будинках тривалістю не більш як десять діб без урахування часу перебування в дорозі (не більш як три доби).

6 Засуджені, які працюють та перебувають у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, мають право на

щорічний короткочасний виїзд за межі колонії тривалістю 14 календарних днів.

7. Порядок короткочасних виїздів засуджених та розрахунок витрат колонії, пов'язаних з переміщенням та охороною засуджених під час короткочасних виїздів, визначається нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України»;

2) пункт 1 розділу II викласти в такій редакції:

«1. Цей Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня його опублікування».

Комітетом до другого читання підготовлено порівняльну таблицю, що містить 42 поправки і пропозиції за результатом розгляду яких пропонується врахувати 11 поправок (у тому числі редакційно та частково) і 31 поправку відхилити.

Розглянувши Законопроект, підготовлений до другого читання, Комітет з питань правової політики вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 20 грудня 2023 року № 11-р(П)/2023 (реєстр. № 12127) прийняти в другому читанні та в цілому у редакції, запропонованій Комітетом, а також у разі прийняття Законопроекту як Закону доручити Комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити заступника голови Комітету Божика Валерія Івановича.

Голова Комітету

Д. В. МАСЛОВ

